

Formanden: Jeg vil ansee Thingets Samtykke hertil for givet, hvis der ikke forlanges Afstemning foretagen derover. (Ophold.) Der vil altsaa nu være at foretage et nyt Valg paa to Medlemmer til dette Udvalg.

Hjerring: Jeg vil henstille til den høitærende Formand, om ikke Valget af de to Medlemmer kunde udsættes til et senere Møde. Der er vistnok Mange her i Thinget, hvem det i høi Grad har overrasket, at de to ærede Medlemmer ikke have villet modtage det paa dem faldne Valg, og jeg troer derfor, at der vel i dette Tilfælde kunde være god Grund til at udsætte Valget.

Formanden: Naar det er Thingets Ønske, vil det ogsaa kunne skee (Stemmer: Ja! Ja!). Valget vil altsaa blive sat paa Dagsordenen for næste Møde.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var: 3die Behandling af: Forslag til Lov om Forandring i Lov om Sognebaands Løsning af 4de April 1855. (Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 334 ff.)

Til denne Behandling var der stillet følgende Endringsforslag

Af Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet:

§ 2 Linie 5 flg. Ordene: „Finder denne . . . afgjøre Sagen“, udgaae.

Linie 10—11 Ordet: „derimod“ udgaaer.

Linie 18 flg. Istedetfor Ordene: „Skeer dette . . . Underviisningsvæsenet“, sættes: „Vedkommende kunne fordrø en Afgjørelse af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet i ovennævnte Spørgsmaal, forsaavidt de maatte føle sig utilfredse med Biskoppens Bestemmelse.“

Endringsforslaget fattes først under Forhandling.

Ordføreren (Strøm): Jeg vil blot paa Udvalgets Begne' erklære, at det tiltræder det af den høitærende Kirke- og Underviisningsminister stillede Endringsforslag.

Kirke- og Underviisningsministeren: Der er da ingen Grund for mig til videre at udtale mig.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattes ovenstaaende Endringsforslag under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 37 Stemmer.

Derpaa fattes Sagen i dens Heelhed under Forhandling.

F. Nielsen: Skjøndt jeg maa frygte for at trætte det høitærende Thing ved mine idelige og frugtesløse Indsigelser mod dette Lovudkast, anseer jeg det dog ifølge mit hele Standpunkt for at være min Pligt at gjøre Modstand mod det ogsaa i dette aller sidste Øieblik; men jeg skal fatte mig i allerhøieste Northed. Jeg anseer Lovudkastet for i og for sig at være skadeligt for Folketirken, navnlig gjælder dette Bestemmelserne i dets § 2, og jeg troer, at det, ophøiet til Lov, vil blive benyttet som en Forberedelse til videre-gaaende Skridt, der ville true Folketirkens hele nærværende Organisation med Opøsning; det er derfor, at jeg modsætter mig det. Jeg griber denne Leilighed til tillige at udtale, at jeg ikke kan ansee det som en Selvfølge, at den kongelige Anordning af 2den Oktober 1863 skal ophæves, fordi denne Lov bliver udgivet. De kunne begge meget vel bestaae ved Siden af hinanden, baade forsaavidt de sige det Samme — thi der er ingen udtrykkelig Modsigelse mellem dem — og fordi Anordningen tillige indeholder nogle instruktionsmæssige Bestemmelser for Biskopperne, som